

[Knud Jespersen.]

tion at gøre, 1½ mia kr. om måneden. Så kommer ministeren for den regering, der har tilbragt en hel dag med septemberbrødrene ude på Marienborg, hvor man har diskuteret, hvordan man skulle finde 1.200 mill. kr. til arbejdsgiverne for en dyrtidsportion, og siger: der er et par kommafejl i det forslag. Ja, det er der, men der er også 1½ mia kr. om måneden til den regering, der ellers vil tage sig af det. Det er noget af det, vi har prøvet at kigge på. Så kan vi godt diskutere kommafejl, vi er også i stand til at mobilisere så megen grammatikalsk viden, at det nok skulle kunne lade sig gøre at finde frem til noget fornuftigt her.

Jeg ville være en skurk, hvis jeg prøvede at se på de forskelligheder, der var mellem skatteministerens bemærkninger til forslaget og så hr. Grünbaums. Jeg vil bare sige, jeg synes nok — og jeg tror det også gerne, for skatteministeren er jo et menneske, der har et åbent udsyn til nye horisonter — at skatteministeren har lyttet til hr. Grünbaums og mine bemærkninger og vil gøre noget mere ud af principperne og de halvanden milliard kroner end af kommaerne, og hvis man vil det, er vi absolut tilfredse. Når hr. Grünbaum siger, vi er overordentlig moderate i vores forslag, takker jeg for den venlige bemærkning, for så er der balance i tingene. Både hr. Stetter og venstres ordfører har jo forklaret, at det her drejer sig om den rene og skære socialisme og kommunisme. Det overgås kun i voldsomhed af hr. Dohrmann, som ikke har forstået noget af, at det ikke er et geografisk begreb, vi diskuterer, om øst-vestforholdene, men er et problem om priser på huse, på boliger, på lejligheder og om det pres, der udfoldes på landets økonomi.

Som sagt har jeg mest lyst til at holde mig til de positive betragtninger, der er gjort, og disse meget positive betragtninger vil vi naturligvis ikke alene notere os, men også tage op i skatte- og afgiftsudvalget.

Der er to sider i dette forslag, sagde hr. Grünbaum. Den ene er belåningen, pris m. v., og det andet er spørgsmålet om at opsure disse samfundsskabte værdier. Jeg er helt enig. Jeg ved såmænd ikke, hvilken af siderne vi lægger mest vægt på, vi ser det som en helhed. Når det kommer i den skikkelse, det har, er det simpelt hen for at rette

projektøren mod det, der er årsagen til en række problemer, og ikke, som hr. Wilhelm sagde, fordi vi har tillid til, at man ved at gennemføre vores forslag har løst problemerne, stoppet inflationen osv. Jeg er meget enig med hr. Wilhelm i, at der er mange andre dynamiske faktorer, der griber ind, men jorden er noget, der er meget overskueligt: det er let at gå ind i. Under det foregående punkt diskuterede man, hvor nødvendigt det var at lave muligheder for generati-onsskifte i landbrug — og det erkender vi blankt — ja men her i vores forslag ligger der jo en slags løsning, og så kan man i hvert fald tage det op på en sådan måde, at det klarer tingene.

Om 16. vurdering håber jeg, at ministeren har noteret sig, at en af ordførerne — det var hr. Kaj Hansen — rejste spørgsmålet: hvor meget tror ministeren vurderingen vil vokse fra 15. til 16. alm. vurdering? Det er i 1977, og ifølge Finanstidende — og det skal siges igen — regner man med omkring 300 mia kr., antagelig lidt i overkanten, og det vil sige omkring 3 mia kr. pr. måned, hvoraf i alt fald maksimalt de 50 pct. anvendes til byggeri eller forandringer.

Jeg er interesseret i, at vi får et svar på den side af sagen, og jeg synes, det var rimeligt, da det er tredje gang, vores forslag foreligger, at man i skatte- og afgiftsministerens domæne satte sig for at undersøge, hvordan de tal er, hvad der kunne gøres. For nu har jeg hørt for tredje gang, at vores forslag faktisk var godt, det var bare ikke egnet til at løse problemerne. Men vi har ikke hørt om noget forslag, der var egnet til at løse problemerne. Jo, der var hr. Stetters, men det tror jeg ikke ministeren går ind på, om at formueskat var en asocial skat — så ved vi det — og den vil de konservative gerne have afskaffet. For at være overordentlig venlig, vil jeg sige, at formueskat aldeles ikke er en asocial skat. Derimod forekommer der en række rimelige asociale fritagelser omkring dem, der ejer fast ejendom eller faste værdier, og det er noget af det, vi vil til livs, samt de muligheder, der er indbygget heri for belåning.

Hr. Bernhard Baunsgaard rejser det spørgsmål, om det nu er klogt at rode jord og bygninger sammen. Ja men det er vi da også villige til at diskutere. Vi har med vilje prøvet at stille problemet sådan, at dette